

De living kent een sober palet van witten, zwarten en grijzen. Voor de living ontwierp Greet Lefèvre een witte bank met een welvende rugleuning en grappige smalle 'oren'. Het met dons gevulde zitkussen zorgt voor een aangename zit, de hockers en fauteuils werden met identiek linnen bekleed. De achttiende-eeuwse kristallen kroonluchter komt uit Italië.

Buitenleven in luxe

In 2007 verruilen Greet Lefèvre en Jan Denie de hectiek van de stad voor de rust van het platteland. Ze strijken neer in de Vlaamse Ardennen, waar ze een landhuis hebben laten bouwen. Even fraai als uniek, want alle lambriseringen, evenals alle deuren en kastenwanden, zijn in de ateliers van Lefèvre Interiors vervaardigd. Voor het ontwerp tekende Greet zelf.

Productie **Hugo Kusters** Fotografie **Guy Obijn** Tekst **Mariëtte Schrader**

Links De gang, met hal, leidt naar de bibliotheek. Die is rondom voorzien van massief eikenhouten lambriseringen. De panelen zijn omlijst met verzonken profielen en profielen in reliëf. Een fraai staaltje vakmanschap uit het eigen atelier. Het hedendaagse schilderij boven de open haard – ook een eigen ontwerp – is van Thierry Poncelet. Zijn 'Aristochiens', ofwel adelportretten met een hondenhoofd, zijn ook ver buiten België vermaard.

Linksonder Greet Lefèvre met echtgenoot Jan Denie en hun hond Ralph, een cavalier king charles-spaniël. **Rechterpagina** Uitzicht vanuit de orangerie op het terras en de tuin. Het gebouw in silhouet is van de burenen. De orangerie is – in tegenstelling tot de rest van het landhuis – in Vlaamse stijl ingericht. De oude kelim is bij een Belgische handelaar in Perzische tapijten aangeschaft.

Greet Lefèvre zwaait – met echtgenoot Jan – de scepter over het familiebedrijf dat haar overgrootvader in 1890 oprichtte. Dat gebeurde in het West-Vlaamse Wielsbeke, waar de ateliers tot op de dag van vandaag zijn te vinden. Het echtpaar onthaalt echter hun clientèle graag thuis. “Onze creaties komen in een huiselijke omgeving nu eenmaal het beste tot hun recht,” verklaart de vrouw des huizes. “Bovendien is de ontvangst minder afstandelijk dan in een showroom. Hierdoor ontstaat een intensiever persoonlijk contact.”

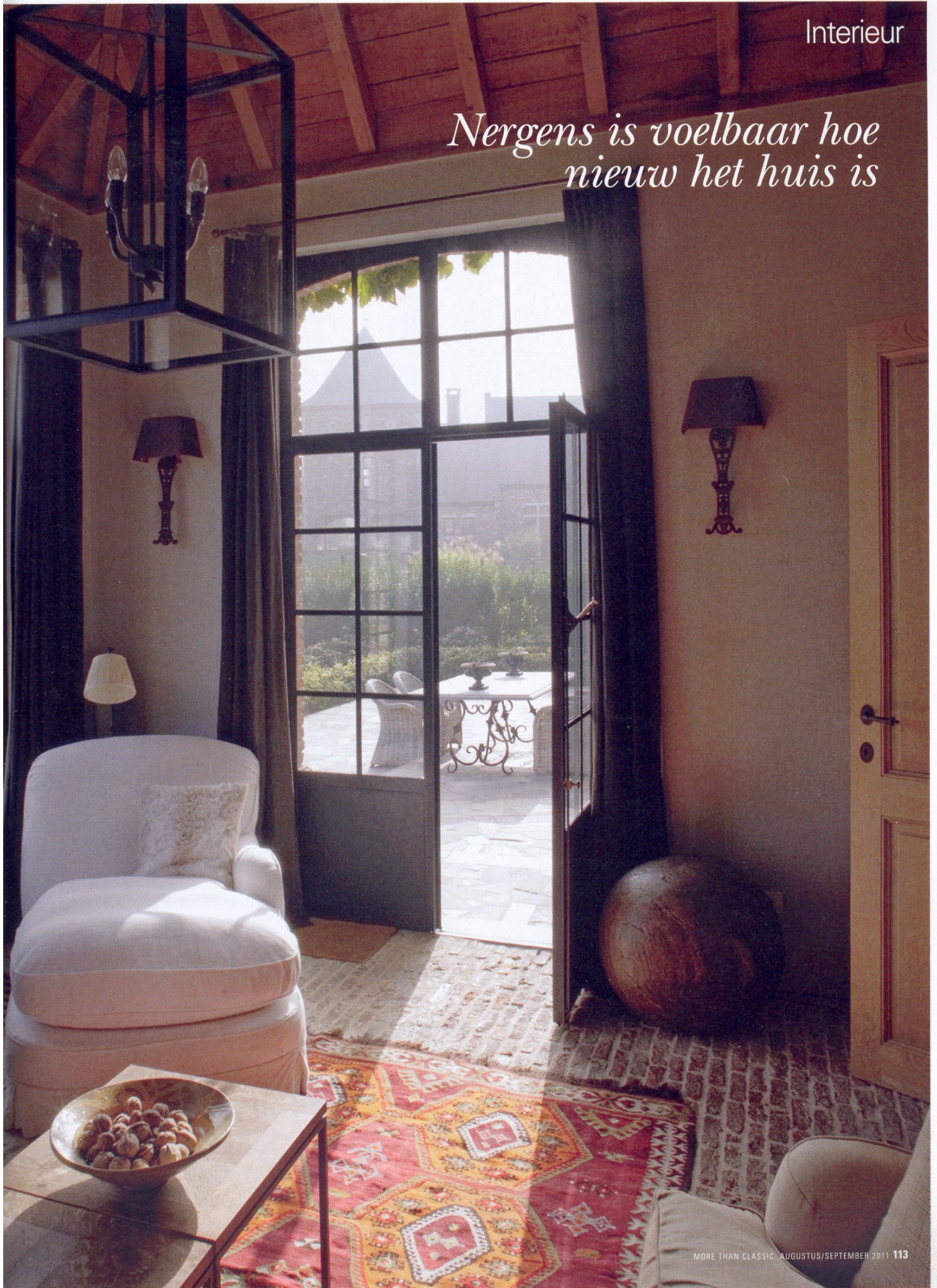
Eigen bibliotheek

Het landhuis in Engelse stijl kwam met de hulp van de Belgische architect Ignaas De Langhe tot stand en ademt een tijdloze charme. Het verrees op een licht glooiend perceel van drieduizend vierkante meter en werd opgetrokken uit oude bakstenen. Op het dak, dat bestaat uit een combinatie van leipannen en Bourgondische tegelpannen, verraden opvallend hoge schoorstenen de aanwezigheid van enkele open haarden. Tijdens kille zomer- en koude winteravonden kringelen vaak rookwolkjes naar buiten. “Wij zijn echte vuurstokers,” zegt Greet Lefèvre. “Een brandende haard verhoogt de sfeer. Ik vind het heerlijk om dan samen met mijn man in de bibliotheek een boek te lezen en naar klassieke muziek te luisteren. Zeker na een lange wandeling of paardrijtocht door de omringende landerijen. Ook onze zoon Anthony houdt daarvan.” Wie door de dubbele voordeur de hal betreedt, valt onmiddellijk de toepassing

van hoogwaardige bouwmaterialen op. Zo zijn antieke vloertegels van carrara-marmer en noir de mazy in een dambordpatroon gelegd. Laatstgenoemde marmersoort wordt in de Ardennen gewonnen en is als enige ter wereld diepzwart van kleur en ongeaderd. Tevens trekt de verfijnde detaillering de aandacht. De twintig centimeter hoge kasteelplinten, voorzien van een profiel, komen uit het eigen atelier. Ook de bibliotheek, living en orangerie sieren ze, evenals de eerste verdieping, waar vier royale slaapkamers zijn gesitueerd. Een ander verbindend element zijn de wandhoge lambriseringen. Zij vormen de perfecte entourage voor het sobere antiek en de veelal met wit linnen beklede fauteuils, banken en chaises longues. De gehele inrichting nam Greet Lefèvre, die een opleiding tot antiquair genoot, zelf ter hand. Hieruit blijkt haar voorliefde voor achttiende-eeuwse Engelse en Franse interieurs.

“Dat heb ik van huis uit meegekregen,” vertelt ze geestdriftig. “Mijn vader nam mij als kind al mee naar musea, landhuizen en kastelen, en op de salontafel lag stevast het Franse interieurtijdschrift Art et Décoration opengeslagen. Vader omringde zich graag met mooie dingen. Ik heb ontzettend veel van hem geleerd. Dat geldt ook voor het familiebedrijf, waaraan hij zijn hart had verpand. Hij blonk uit in het ontwerpen van betimmeringen, deuren en meubels, kon meesterlijk houtsnijden en wist de beste vaklieden aan zich te binden. Dat ik in de zaak wilde, stond voor mij dan ook al vroeg vast. Ik heb intens van onze jarenlange samenwerking genoten. Helaas is mijn vader in 2001 ►

*Nergens is voelbaar hoe
nieuw het huis is*

De woonkeuken, met eikenhouten kasten in landelijke stijl, meet zestig vierkante meter. De vloer bestaat uit tegels van carrara-marmer. Deze zijn afkomstig van de façade van een Brussels herenhuis. Doordat de tegels waren verweerd, stelde het voegwerk hoge eisen. De negentiende-eeuwse eiken hoefetafel heeft een mooi patina. **Rechterpagina** Het zwarte elektrisch fornuis van La Cornue (model Cornufé) wordt geflankeerd door twee vensters. De koperen pannen steken af tegen Hollandse witjes.

*“De liefde voor
interieurdecoratie erfde
ik van mijn vader”*

Comfort is ook: ruimte genoeg voor een extra leeshoekje

op vrij jonge leeftijd plotseling overleden. Toen brak een moeilijke periode aan, want mijn steun en toeverlaat was weggefallen. Ik heb het familiebedrijf in zijn geest voortgezet. Aanvankelijk samen met mijn broer, later met mijn echtgenoot Jan. Daarbij denk ik vaak aan vaders wijze woorden: 'Weliswaar heeft elke generatie haar eigen visie, maar torn nooit aan de kwaliteit van onze creaties.' Die aanvechting heb ik dan ook nooit gehad."

Edele houtsoorten

Jan heeft de leiding over de productie in de ateliers, terwijl Greet zich bezighoudt met het ontwerpen van de interieurs en het tekenen van de lambriseringen, kastenwanden, schoorsteenmantels en deuren. Deze worden op maat vervaardigd. Elk ontwerp is uniek. Een tiental schrijnwerkers voert de werkzaamheden uit. Sommige zijn nog door hun vader, die al bij Lefèvre Interiors werkzaam was, in de geheimen van het ambacht ingewijd. Alleen edele houtsoorten als eiken, kersen, notelaar en mahonie worden gebruikt. Verder beschikt het familiebedrijf over een eigen meubellijn.

Dat lambriseringen een interieur een ziel geven, blijkt vooral op de parterre. Hier kreeg de bibliotheek wandhoge lambriseringen in Franse stijl. De panelen en lijsten zijn gemaakt van verouderd massief eiken en kennen een traditionele pen-en-gatverbinding. Hoe zorgvuldig Greet Lefèvre te werk gaat, blijkt onder meer in de living,

waar achter een commode een los paneel prijkt. "Dit is een proefopstelling," verklaart Greet Lefèvre. "Voor het ontwerp heb ik de ladekast – een exacte kopie van een régence-exemplaar – als uitgangspunt genomen. De régence is de korte periode tussen de bloeitijd van de barok onder Louis XIV en die van het rococo onder Louis XV, toen Philippe d'Orléans Frankrijk bestuurd. Ik ben zeer gecharmeerd van deze luchtige en frivole achttiende-eeuwse overgangsstijl. Onze meester-houtsnijder heeft de lijst van het eiken proefpaneel volledig met de hand gesneden. Verder komen het patine van het paneel en dat van de commode vrijwel overeen. Dat berust niet op toeval. Op hun beurt passen beide weer bij de notenhouten schoorsteenmantel, die eveneens uit de régence dateert. Drie jaar heb ik ernaar gezocht. Ik had al bijna de moed verloren, toen ik dit exemplaar in Zuid-Frankrijk vond. De schoorsteenmantel heeft de gewenste afmetingen en viel binnen ons budget."

Voldoet de proefopstelling? "Jazeker," antwoordt Greet Lefèvre enthousiast. "Jan en ik kunnen niet wachten tot alle wanden van de living zijn gelambriseerd. Het moet een waar meesterstuk worden, dat we vol trots aan onze klanten kunnen tonen. Maar het zal nog wel even duren voordat het zover is. Jammer dat mijn vader dit niet meer kan meemaken." ■

Lefèvre Interiors, www.lefevre.be

Boven, links Het landhuis, met links de garage, is nieuw gebouwd, maar oogt oud doordat het volledig uit oude bouwmaterialen werd opgetrokken. **Rechts** Boven de marmeren wastafel hangt een spiegel met een smaakvolle eiken betimmering. Deze is met een oliepatine afgewerkt. In de spiegel is nog net het bad te zien. **Onder** De witmarmeren treden, afkomstig uit een oude Belgische woning, werden passend gemaakt voor het trappenhuis (Rik Storms Antieke Bouwmaterialen). De smeedijzeren leuning maakte de lokale smid naar een antiek voorbeeld.

De chaise longue in de ouderslaapkamer is, evenals veel andere meubelen, afkomstig uit de eigen collectie en kreeg een witte linnen hoes. Een prettig leeshoekje, zeker dankzij het warme licht van de oranje wand.